

Уилям Морис участник в комитета. Членовете на това движение лансират занаятите и не признават промишлеността. Те смятат занаятчийската дейност за по-висша в сравнение с отчуждения и разделен труд, и вярват, че дизайнът трябва да се базира върху занаятчийски принципи, като вярност към природата, пригодност за предназначението. Техните идеи остават в рамките на утопичния социализъм и поддържат, че простият дизайн означава демократичен дизайн. Работата се организира в псевдосредновековни гилдии, вместо в производствени предприятия. Идеите им остават далеч по-радикални от действителните им творби, които са традиционни и в рамките на историзма.

Движението артс енд крафтс подтиква редица архитекти, като Летаби, Войси, Ашбий, Гимсън и Барнзли да проектират мебели. Не е правилно да се счита, че всички членове на тези организации споделят изцяло възгледите на Уилям Морис. Редица творци, като Джон Сегинг, Кристофър Дресър и др., имат комерсиално отношение към работата си и проектират за серийното машинно производство. Те обаче правят това по принуда, защото разбират, че е невъзможно да се противопоставят на машинното производство. Несъмнено е, че модерното движение се развива върху резултатите, постигнати от Морис и английското движение след 1860 г. до средата на 1890 г., когато инициативата преминава в Германия.

Артур Хейгейт Макмърдо, ученик на Морис. Шкаф, представен през 1887 г. на първата изложба на дружеството "Arts and Crafts Exhibition Society"